

III.évi 12.levél.

8 oldal

Graz, 1950. VI. 30.

VESZÉLYBEN A VILÁGBÉKE!

A kommunista Észak-Korea rajtaütött Dél-Koreán - Truman drámai intézkedései - Mik a világbéke megőrzésének kilátásai? - Mi lesz Európával? - Mit ír a kommunista támadásról a kommunista sajtó? - A Schuman-terv és az európai összefogás.

DRÁMAI DÁTUM a világtörténelem háboru utáni szakaszában: 1950. június 25. Ekkor törték rá váratlanul É-Korea "népi demokratikus" kormányának csapatai a nit sem sejtő D-Koreán!! A Szovjet által elrendelt támadásra Amerika, ill. bátorszivü elnöke: Truman, meglepő yorsan és határozott módon reagált. Ha a Szovjet kísérelleti ballónnak szánta a támadást, ugy percek alatt meggyőződhetett arról, hogy a nyugati világ most már nem nézi ölbetett kézzel a bolsevikiterrorizmódszerek alkalmazását. Bár Truman intézkedései, mellyel utasította a Csendes-Oceáni USA erőket a tevőleges beavatkozásra D-Korea oldalán, igen nagy rizikót jelentettek, mert nem lehetett tudni, hogy Szovjet részről nem követik-e ezt hasonló intézkedések, mégis meghozta azokat az Elnök, mert felismerte, hogy a szabad világ élete forog kockán!! Truman utasította a csendes-óceáni légi és tengeri erőket, hogy azonnal avatkozzanak be a harcokba, sőt már a szárazföldi haderők bevetésének lehetősége is fent áll. A Szovjet mindezt nem reagált, ami éppen nem zárja ki, hogy még nem fog reagálni, de a világsajtónak az a véleménye, hogy a koreai "kisháboru" elszigetelve marad és nem lesz bele újabb világháboru.

VIZSGÁLJUK MEG A TÖRTÉNETEKET! Első és legfontosabb megállapításunk az kell, hogy legyen, hogy É-Korea támadását a Szovjet rendelte el, mert enélkül egy csatlós-állam még háborus propagandát sem üzhet. A Szovjet ezirányu felelősségét a világsajtó is leszögezi, az UNO pedig azonnal megállapította, hogy Észak volt a támadó és felhívta a tagállamokat Dél azonnali támogatására. Erre következett Truman hadparancsa, vagyis az USA mint az UNO tagállama, ennek felhívására cselekedett. Rövidesen követte az USA lépését Anglia, Ausztrália és Új Zéland is, amelyek valamennyien vagy tengeri, vagy légi erők rendelkezésre bocsátásával, vagy mindkettővel siettek az UNO felhívásának eleget tenni. Az amerikai lépés tehát nemzetközi jogilag teljesen fedve van. Más kérdés azután, hogy a Szovjet mire határozza el magát. Mindenesetre erre vonatkozólag számos találgatás olvasható a világsajtóban. Nagyjából a következő lehetőségeket említik. A Sz. megvárja, hogy mi lesz a harcok kimenetele. Ha Észak győz, akkor eggyel több államot kebelezhet be, ha viszont Dél győz, akkor mondhatja, hogy neki semmi köze sem volt az egészhez, hiszen Észak "függetlne"

állam! Ez azonban tuloptimista várakozásnak látszik. A másik lehetőség, hogy a Vörös Kinát Észak-Korea segítségére küldi. Ez esetben a nyugatiak egyszerre egy ötszázmilliós állammal kerülnek szembe, s mialatt annak legyürésére ipari és hadi erejük egy jelentős részét igénybe veszik, a Sz. Nyugat-Európát támadja meg. A harmadik lehetőség, hogy a Sz. egy Északi vereség esetén a már régen halogatott "béketárgyalásokba" kezd a Nyugattal. Vannak még más találgatások is, de valamennyien magukon viselik a bizonytalanság, sőt a pánik bélyegét. A mi véleményünk az, hogy a Sz. ezzel a húzással csupán azt akarta lemérni, hogy a Nyugat mennyire "mer". Miután látta, hogy mer, nem fogja a vasat továbbtűni, hanem, mi helyt az amerikai segítség hathatósan be tud avatkozni a harcokba és az Északiakat visszaveti, talál valami módot a kibúvársra. Lehet azonban, h. a Sz.-nek messzebbmenő tervei vannak és látván Amerika gyors felszerelését, nem akarja a nagy leszámolást sokáig húzni. Ez esetben a várható következmények valóban azok volnának, hogy --egyelőre csak csatlósai révén-- egyre több helyen robbantja ki a háborút, amíg az valóságos világháborúvá szélesedik, anélkül, hogy ő maga, legalábbis egyelőre, részt venne abban. Így u.i. megvárhatja, amíg a Nyugatiak kivéreznek, legalább is hadianyagjuk egy részét feláldozzák, vagy új fegyvereik mibenlétét elárulják. Így érthetőnek látszik az a feltevés, amit fentebb Kinával kapcsolatban mondtunk. De nagyon lehet, hogy lépésről-lépésre Európát, vagy legalább a Közel-Keletet is bevonják a háborúba. Pl. egy bulgár támadás Titó, vagy Görög- esetleg Törökország ellen tovább bonyolítaná a Nyugatiak számára a helyzetet. Ott van azután a Kelet-Németországi kommunista állam, amely szintén nagyon igyekszik a Nyugat-Németországiakat "felszabadítani". Ha ez a Sz. terve, akkor a dolog menthetetlenül belecsúszik a harmadik világháborúba. De mi, a magunk részéről, ezt nem hisszük. Inkább azon a véleményen vagyunk, hogy a koreai kisháború lokalizálódni fog.

EURÓPA SORSA egy esetleges világháborús kiterjedés esetén még mindig bizonytalan. Nyugat még nincs felszerelve. Ha tehát a Sz., vagy akár a csatlósai támadnának, alig állna velük szemben komolyabb védelem. Ehhez még legalább egy jó évre volna szükség. Emellett Franciaországban megint kormányválság van és a Sch man-terv, amely Európa egyesítésének egyik legfontosabb ipari bázisa lenne, emiatt késik. A kommunista sajtó természetesen tájékoztat a dühtől. Hivatalos orosz felfogás szerint is a támadást a Déliek kezdték és Észak-Korea csak "védekezik". Amerika beavatkozását pedig határozott imperiálista t madó taktikának könyvelik el.

TALÁN MEG SOHA SEM álltunk ---a II. világháború óta--- annyira az újabb világegés tüzfényében, mint most. Ha meg is van a reményünk arra, hogy ezúttal még nem robban ki a háború, azzal is számolnunk kell, hogy az események feltartóztatathatatlanok. Most tehát nagyon józanul és egymással minden tekintetben összefogva kell nekünk, magyar D.P.-knek cselekednünk, ill. gondolkodnunk. VIGYÁZAT! Bármelyik pillanatban szétfuthat a Koreában gyújtott tűz! Legyünk állandóan készenlétben arra, hogy ez bekövetkezhetik, bár, ismételjük, érzésünk /de csak érzésünk!/ szerint ez egyelőre még elmarad. Ez esetben is egy hatalmas nyereséggel lesz gazdagabb a nyugati szabad világ. Éspedig azzal, hogy az USA most már véglegesen tisztán látja, hogy mennyire van biztonságban a Sz.-től és ennek megfelelően fog cselekedni a jövőben.

KOREA ADATAI érdekelhetik olvasóinkat, ezért közöljük, hogy a félsziget, amely Japánnal kb. szemben terül el, 218.000 négyzetkm. nagyságu, kb. 24 millió lakossal, amiből kb. 8 millió esik Észak-Koreára, 16 millió pedig Dél-Koreára. É-Korea "népi demokrácia", Dél pedig nyugati értelemben szervezett demokratikus ország. Korea az 1904/05 orosz-japán háború óta Japánhoz tartozott, 1945-ben, Japán kapitulációja után, egyszerűen megfélelték, orosz és amerikai szférákra. Az Északiak orosz páncélosokkal és repülőgépekkel gazdagon felszerelt "néprendőrség"-gel /akárcsak Kelet-Németország!/ rendelkeznek, amely ezideig komoly sikereket ért el a felkészületlen déliekkel szemben.

UJABB TERRORHULLÁM A MAGYAR EGYHÁZAK ELLEN

A magyar kereszténység most áll eddig legsúlyosabb napjai előtt. Ami Mindszenty hercegprímás és Ordass év. püspök elítéltetésével kezdetét vette -- a keresztény egyházak brutális széttörése-- azt az új "népnevelési miniszter", Révai, be akarja most fejezni. A szerzetesrendek és apáca-rendek kiméretlen kitelepitése, majd a rend tagjainak internálása ma már nem kivételes, hanem általános esemény. Gyakorlatilag azt lehet ma már csak kivételnek tekinteni, ha egy-egy barát, vagy apáca "szabadon" maradhatott. De ezen felül is: újabb, most már mindent elsöpítő erejű kampány indult meg a vallástanítás ellen. Most igazán bátorság és a személyes biztonságról való teljes lemondás kell ahhoz, hogy egy szülő gyermekét vallástanításra bejelentsen. Csak a legnagyobb részvétellel és együttérzéssel tekinthetünk az otthon hősiiesen küzdő és szenvedő honfitársainkra, akik minden terror ellenére is meg akarják őrizni kereszténységüket és gyermekeik vallás erkölcsi neveltetését. ---

A LEGUTÓBBI KÖNYVNAP mutatja meg legélesebben, hogy milyen hallatlan erőfeszítéssel igyekeznek a hazai rémuralom vezetői bolsevizálni és egyben eloroszosítani a magyar szellemiséget. A könyvnapon megjelent könyveknek ugyanis csaknem 60%-a orosz szerző magyarra fordítása, természetesen köztük is elsősorban Sztáliné. A többiből csak elenyésző százalék esik olyan költőkre, mint Ady, Arany, stb. azokat is tendenciózusan kiválogatva, a többi a jelenlegi urak saját szerzeményeiből adódik ki. Révai miniszter elvtárs, aki ifjabb éveiben egy nyomoruságos cikkecskéig sem vitte fel, most két kötetrel is szerepel, a "nagy és bölcs tanító-mester", Rákosi pedig a könyvnap magyar sztárja. Az igazi írók és költők azonban hallgatnak. Boka László államtitkár ur --pardon: elvtárs-- nemrégiben panaszkodott egyik folyóirat hasábjain, hogy a magyar írók és költők még mindig "nem értették meg" az új szellemiséget és hallgatnak. Csupán néhány új "költő" szorgalmatoskodik, valami Kucka az egyik, és Zelk a másik. Ezek ma a "nagyok". El lehet képzelni a kisebbeket. A legkülönbefélebb Magdák és Verák, férfi részről pedig Arturok és Tamások buzgólkodnak a magyar nyelv keréketörésével. A szellem, hogy enyhén fejezzük ki magunkat, erősen "nemzetközi". Ami önként folyik a szerzők "nemzetközi" származásából. Mindenesetre jellemző, hogy ezek a "nemzetközisek", noha magyar nyelven beszélnek, éppenolyan jól érzik magukat Magyarországon, mint Amerikában, vagy Franciaországban, csak csodálatosképpen a dicső és nagy Szovjetben nem. "Nemzetköziseknek" mindig megvolt a csalhatatlan hatodik érzékük kiválasztani azt, ami jó, akár liberális:éra volt, akár bolsevizmus, akár más. ---

TUDJA ÖN, HOGY MI AZ A VOROSIN-MOZGALOM? Így kezdődhetnék egy ujsághirdetés, ami véletlenül hosszú haj, vagy arányos termet helyett egy kis Vorosint ajánlana az olvasóknak. Bevalljuk, mi sem tudjuk. Csak annyit tudunk róla, mint a hasonlóan gyönyörű Korabelnyikova-mozgalomról is, hogy a nagy és dicsőséges, stb. stb. Szovjetunióból indult ki és a magyar munkásság is a legnagyobb lelkesedéssel fogadta el azokat. Még annyit is sejtünk, hogy mindkettőnél valamilyen csoda-rendszerrel van szó, aminek segítségével, százmilliókat lehet megtakarítani az ipari termelésben. És, persze, mindezt kiváló oroszok fedezték fel, méghozzá nem is a világhírű orosz indzsinyerek, akik tudvalevően a repülőgéptől a spanyolviaszkig mindent száz évvel előbb találtak fel mint az imperiálista nyugatiak, hanem egyszerű munkások. Most azután lelkesen csatlakoznak a csatlósok ezekhez a korszakalkotó mozgalmakhoz. A Győri Fonóda NV "összdolgozói" nevében Wieszt Anna párttitkár h., Babcsán Istvánné üb-titkár és Róna Imre igazgató elvtársak direkt a nagy Korabelnyikova elvtársnőhöz fordultak tanácsért, s levelükben ezzel fejezték be a szakszerű mozgalmi témát: "Eljen Sztálin elvtárs, a világ dolgozóinak bölcs vezére!" Hát éljen! Miattunk! Csak legalább hagyna másokat is élni!

=====

A B I Z A L O M

=====

Meg kell hagyni, a kis szőke ügyesen dolgozott. Előbb a lakatot fűrészelt le a redőnyről, majd azt két araszra feltolva, gyémántvágóval felhasította az üvegtábla sarkát.

Közben alig-alig okozott valami zajt. Husz-harminc lépésről pedig az egész munka felismerhetetlen volt. Egy szó, mint száz, nem volt fuserálás.

Meg-megállva figyelte a neszeket.

- Nincs baj. Csend van. Csendes, borult éjszaka. Jólésően gyér utcai világítás.

Majd nyers tésztával benyomta a felkarcolt üvegsarkot és már huzta is ki a kirakattól azt a télikabátot, amire úgy fájt a foga.

- De hopp! Valami zörej. Lépések közelednek!

Félrelökte a szerszámokat, otthagya a zsákmányt és nekiiramodott.

A közeli utcasarokig futott. Ott megállva visszafelé figyelt.

Nyurga civilalak közeledett. Megállt a kirakat előtt.

- A betyár mindenit! - rikkantotta el magát a kis szőke, amint látta, hogy a nyurga szakszerűen továbbhuzza a kabátot a kirakattüveg résén keresztül.

- Mit akar az én kabátommal?! Semmi köze hozzá! Menjen a dolgára! - indulatoskodott visszanyargalva.

A nyurga sem hagyta magát:

- Nem érdekel! En találtam a kabátot.

- De én nyitottam fel az üzletet!

- Hát nem én huztam ki a szajrét az ablakból? Mi?

Igy veszekedtek fojtott hangon, rángatva a télikabátot kétfelé.

- Nem hagyom a kabátomat!

- En sem!

- Inkább megyek a csendőrségre panaszt tenni!

- Mit, maga megy? En megyek! Enyém a kabát, maga akarja ellopni tőlem!

- Nem igaz, enyém a kabát, én jogosan találtam!

- Menjünk a csendőrségre!

- Menjünk!

Amint a csendőrörs felé tartottak, szembetalálkoztak egy próbacsendőrrel. Egyik kezükkel lázasan mutogatva, a másikkal a kabátot még mindig szorongatva, hadarták el sérelmüket.

Lassan és nehezen vette ki a próbacsendőr a tényállást a hallottakból. Lassan és nehezen értette meg, hogy mit is akarnak tőle. De azután megértette...

Ó tegyen igazságot! Óbenne biznak. Kérik, hogy döntsön a kabát sorsa felől. Kit illet?

Döntött is. Bekisértte mindakettőt az örsre. A szokásos jelentést az esetről megtette.

- Ez eddig rendben van - mondotta szemével tréfásan odavágva, de komoly hangon a tiszthelyettes, - de maga most visszaél ezeknek az "uraknak" a maga igazságszolgáltatásába vetett bizalmával!

- Nem tiszthelyettes ur! Nem élek vissza. Mert: először teljesítem a hivatali kötelességem azzal, hogy bekisérem őket. Másodszor: eleget teszek a kívánságuknak a kabát odaitélését illetően, mivel a legilletékesebb hely -- a bíróság -- fog a kabáttulajdonról, mint büjelről dönteni. S harmadszor: a belémvetett bizalomról sem feledkezem meg, mert jelentésem megjegyzési rovatában külön kiemelem, hogy nevezettek a hatóság előtt önként jelentkeztek a bűncselekmény előadásával, ami javukra irandó, mint enyhítő körülmény...

KOVÁCS Z.

A "MAGYAR CSENDŐR KÖZÖSSÉG" MÁSODIK ÉVES ÉVFORDULÓJÁRA!

A második világháború 1945 május első napjaiban, itt Európában, befejeződött. A csendőrök ezrei kerültek ezidőben hadifogságba. Ott is váltuk az elvesztett háború következményeit, nem siránkoztunk a bekövetkezett szomorú eseményeken, hanem férfiasan, csendőr-módra, a jövőbe tekintettünk. Fegyvereink helyett a testi és egyéb nem hivatásunkbéli munka különféle eszközeit ragadtuk meg, s igen sokszor, bizony, csupán a mindennapi szűkös élelemért dolgoztunk.

Időközben legtöbb bajtársunkat elfogta a honvágy és ellenállhatatlan erővel vonzotta őket az otthon maradt hitves, gyermekek, szülők és az édes anyaföld felé. Csak fokozta ezt a vágyat az akkoriban üzött felelőtlen hazatérési propaganda is, úgyhogy bajtársaink javarésze nekiindult a vasuti szerelvényekkel, hazafelé... Odahaza azonban szereteteik ölelése helyett börtön, bitófa, internálói tábor, vagy Szibériába való deportálás lett osztályrészük, s csak nagyon kevésnek nyílt alkalma arra, hogy újból nyugatra menekülve, szabad emberként élhessenek.

Nyugaton csak kisebbik része maradt a bajtársaknak. Azok, akik urrá tudtak lenni a honvágyukon, s a kollektív felelősségre vonás tényéből azt a következtetést vonták le, hogy az orosz hadsereg fennhatósága alatt nincsen szabadság és így nem lehet független nemzeti élet sem Hazánkban.

Nem volt könnyű megélni a hontalanságban és nem könnyű az ma sem. Mégis, a csodálatos élni akarás, a meg nem törő magyar szellem és a sajátos, magyar csendőr-magabizás arra ösztönzött néhány bajtársat, hogy 1948. január 21.-én Grácban életre hívják a "A Magyar Csendőrök Bajtársi Asztaltársaságát". Nem voltak sokan, de mindnyájan lelkes és hívő magyarok - magyar csendőrök voltak! Amikor még a kollektív felelősségre vonás javában működött, s ennek bosszút lihegő, nyomasztó félelme megülte a magyar lelkeket, ők nyíltan összefogtak abból a célból, hogy ápolják az igaz bajtársi szellemet, éllesztgessék a szunnyadókat, s segítsék az elesetteket! Nyílt kiállásuknál számoltak az akkori következményekkel is! Akkoriban még könnyen börtön, vagy hazatoloncolás lehetett volna osztályrészük! De a magyar csendőr szívóssága és kitartása nem engedte megtorpanni őket. Álmatlan éjszakákon, sokszor korgó gyomorral, lemondva a legelemibb, szinte nélkülözhetetlen tárgyaikról is - dolgoztak az alapítók! Az elvetett mag kikelt, szárba szökken és máig bizony erősen megsokszorosodott a kezdeményezők tábora. A "Bajtársi Levél" címlapján pedig örök mementóként díszlik a tollas csendőr-kalap, jelmondatunkkal együtt: "Hiven, Becsülettel, Vitézül!"

Eredeti célunktól ma sem tértünk el jöttányira sem! Csak a csendőr-család összefogását helyeztük szélesebb alapokra, amikor a múlt évben, "Bajtársi-Levélünk" 13. számában életre hívtuk, itt Grácban, a MAGYAR CSENDŐRÖK KÖZÖSSÉGÉT. A M.Cső K. éppennyug nem politizál, mint elődje, az Asztaltársaság, hanem minden más szervezettől függetlenül ápolja a a cső-szellemet, s végzi a szellemi előkészítést a cső-családban arra az időre, amikor majd út Nemzetünk feltámadásának órája!

Nem magunkért, nem egyéni célokért, avagy beteges szereplési vágyból dolgozunk! A csendőr-család hagyományos közszellemét ápoljuk, a változott idők konzekvenciájának levonásával. Nem vadászunk tömegekre sem, mert megítélésünk szerint a minőségi munka most a fontosabb. Ennek a csendben, minden vezéresdi nélkül végzett munkánknak eredményét pedig csak a sértődöttek, a minden kákán csomót keresők nem ismerik el! Aki a mienkénél jobb munkát fog végezni, azt örömmel fogjuk támogatni. De előbb a tetteknek kell jönniük, mert a programokból már elégünk van!

A mi munkánk értékének igazolását az időre bizzuk, s azt a bolsevista rabságból tényleg felszabadult magyar nemzettől várjuk. Amíg ez megtörténhetik, felvetett fejjel és a szabad, független magyar jövőbe vetett rendithetetlen bizakodással járjuk tovább azt az utat, amelyen két esztendővel ezelőtt elindultunk!

BÉVETIK-E AZ ÚJ AMERIKAI FEGYVEREKET?

Az USA fegyveres beavatkozása a koreai konfliktusba, igen érdekes problémát vetett fel, amit máris élénken vitat a nyugati sajtó. Hogy t. i. bevetik-e az új amerikai fegyvereket, amelyek kétségtelenül döntően hozzájárulnának a támadó kommunisták leveréséhez?

A Sie und Er című, tekintélyes svájci folyóirat munkatársa, Bert Oz most számol be lapja hasábjain azokról a tapasztalatairól, amelyeket 12 hónapos amerikai tartózkodása idején szerzett a legkülönbözőbb amerikai fegyverkisérleti állomások és fegyvergyárak tanulmányozásával. A riporter szerint az USA új fegyverei még nagyrészt fejlődési stádiumban vannak, s amik már tömeggyártásra kerültek is, még nem állnak olyan mennyiségben rendelkezésre, hogy azokat egy háboruban bevetethék. Emellett -szerinte- az USA fegyverei cs kism kivétel nélkül védekező jellegűek, tehát támadás elhárítására és nem offenzívára vannak szánva. Mindezekből azt a következtetést vonja le a riporter, hogy az USA nem kezdhetne három évnél előbb háborút, még akkor sem, ha - akarna, amikor Bert Oz ezeket a cikkeket megírta, még minden csendes volt Koreában. Azóta azonban váratlanul olyan konfliktus lobbant fel, amelybe az USA is beavatkozott. A kérdés mármost az, hogy ebben a kisháboruban beveti-e, kiértékelés végett, új fegyvereit, vagy egy nagyobb összecsapás esetére tartogatja azokat? A kérdés önként adottnak látszik: ezt a Kisháborút megvívhatja a rég fegyverekkel is és így az újakat titokban tarthatja a Szovjet előtt. Nem ilyen egyszerű azonban a válasz, ha a koreai események rosszul fejlődnek, vagyis, ha az USA presztízse kockán forog, az esetleges feltartózkodhatatlan kommunista előrenyomulás folytán.

Az "új" fegyverek közül Oz elsősorban a hangontuli sebességű repgépeket említi. Kaliforniában, a filmparadicsom közepén egyre-másra létesültek az új repgép gyárak, amelyek mind ilyen nagy gyorsaságú gépeket gyártanak. Két évvel ezelőtt sikerült áttörni a "hangfalat", vagyis tud szárnyalni a hang terjedési sebességét és ma már szériaszámra készítik ezeket a "hihetetlen" sebességű és emelkedő képességű gépeket. Ezek a gépek mind rakétamotorosak, s ezeknek fajtájához /bár még szerényebb sebességgel/ tartoznak azok az F51-es vadászok is, amelyeket most Mac Arthur a koreai hárcsereire vetett. - A repgépek mellett a rakéták birodalmában van sok új fegyver. Látott egy 3 coll kaliberű légelhárító rakéta-löveget, amelynek lövedékei radar-szemmel vannak ellátva és így az ellenséges repgépek melegkisugárzására, vagy motorzajára automatikusan célba találhatnak. Látott egy nagykaliberű, "Loki" elnevezésű rakéta-lövedéket is, amely 20.000 m-es magasságban is biztosan célbatalál. A "Fecske" és a "Viking" elnevezésűek hadihajókról és tengeralattjárókról kerülnek kilövésre, hasonlóképpen légelhárító rendeltetéssel. - Az atomerővel hajtott tengeralattjárók 1952-ben már üzemben is lesznek. Az atombomba-fajták közül az u.n. "baby-bombát" futószalagon gyártják Albuquerque-ben. Ezek kis bombák, de jól szállíthatók és nem csak stratégiai, hanem taktikai bombázásoknál /csapatokat/ is használhatók. --- A legtöbb, már tömeggyártás alatt lévő újdonság a gyalogsági fegyverek körében van. Kétharmaddal nagyobb tüzerőt képvisel ma az amerikai gyalogság, mint 1945-ben. A tüzerőség infravörös célzó- és látókészülékkel van felruházva, ami lehetővé teszi, hogy éjjel is pontosan úgy lásson, mint nappal. --- A tankelhárító fegyverük a "bazooka" is hatalmasat javult azóta. Ugyesztintén a közönséges légelhárító tüzerőség is. --- A földi csapatok légi szállítására szolgál a "banánhelikopter", amelyet ma már futószalagon gyártanak, s ami lehetővé teszi a gyalogság gyors és reptér nélküli légi szállítását, könnyebb tankokkal és ágyakkal együtt. Gyártanak egy gázt is, az u.n. ideggázt, amely attól eltekintve, hogy demoralizálja az ellenséget, teljesen ártalmatlan /ideggáz./

Szerintünk az új fegyverek bevetésére csak akkor kerülhet sor, ha az USA kénytelen lenne teljes erejével szembeszállni a kommunista világgal. Amíg a koreai kisháború lokalizálva marad, erre nem kerül sor.

A "BAJTÁRSI-LEVÉL" ZÁRSZÁMADÁSA
1950. január 1.-től június 20.-ig.

BEVÉTEL

1949. december 31.-én maradvány	S. 170.65
Hozzájárulási díjak 1950.I.1.-től	S. 5.142.99
Összesen:	S. 5.313.64

KIADÁS

Póstabélyegre ..?	S. 3.430.25
Lehúzó papírra	S. 592.15
Stencil papírra	S. 173.60
Festék, kapocs, lakk és zsinégre	S. 106.30
Beérkező postautalványok utáni díjakra	S. 117.75
Nyomdának fejléc nyomásáért	S. 284.00
Sokszorosításért	S. 515.00
Összesen:	S. 5.219.05

MARADVÁNY S. 94.59

KERESSÜK Bársony Gyula volt cső-őrm. bajtársat, aki 1948. tavaszán Kapui százados bajtárssal állítólag Angliába ment Salzburgból. Bátyja, István, életbevágóan fontos ügyben keresi. Kérjük, aki tud róla, szíveskedjék címét a B-L-el haladéktalanul közölni!

K.GY. őrm. bajtársunk, szerető bajtársi kapcsolat felvétele céljából, kéri mindazokat a bajtársait, akiket a jó Isten megsegített és most szabad földön élnek és akikkel a "Szentés-i" Jt. iskolában együtt volt, hogy keressék fel leveleikkel. A leveleket a B-L címére kéri, ahonnan azokat továbbítjuk.

KIVÁNDOROLNI SZÁNDÉKOZÓK ÉS A MÁR KIVÁNDOROLTAK FIGYELMÉBE ajánljuk az **ANGOL-MAGYAR** és **MAGYAR-ANGOL** szótárainkat /kiejtéssel és rövid nyelvtani összefoglalóval!/. Mindenki részére nélkülözhetetlen, aki ki akar vándorolni, vagy már tengerentúl van, mert az onnan érkező levelek tanúsága szerint nyelvtudás nélkül nincs boldogulás! Megrendelhető szerkesztőségünkben a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvétellel /utóbbi esetben a portó-költséget felszámítjuk/. Ára: 18.-- 18.-- Schilling. **TENGERENTÚLRA IS KÜLDJÜK!** Légi postával csak akkor küldhetjük, ha ennek költségét előre megkapjuk!

A "SEGÉLYPENZTÁR" ZÁRSZÁMADÁSA
1950. január 1.-től június 20.-ig

BEVÉTEL

1949. évről maradt	S. 665.02
1950.I.1.-től VI.20.-ig 11 bajtárs adományából	S. 126.10
Összesen:	S. 791.12

KIADÁS

1950.I.1.-től VI.20.-ig 13 bajtárs részére kifizetve segély	S. 603.00
---	-----------

MARADVÁNY S. 188.12

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött hozzájárulást!

OLVASÓINK! FIGYELEM! - Kérjük Olvasóinkat, hogy minden lakcímváltozást azonnali közöljenek velünk, részben az esetleges késedelem, részben a felesleges költségek elkerülése céljából! Kivándorló Olvasóinkat pedig arra kérjük, hogy új címüket a megérkezésük után legi postával azonnal ják meg. Kérünk minden nevet és címet blokk-betűkkel /nyomtatott nagy betűkkel/ írni, mint pl. KOVÁCS.

ÚJ OLVASÓINK tájékoztatására közöljük, hogy a B-L-nek meghatározott előfizetési díja nincs, mindenki annyit küld be előállítási hozzájárulás-ként, amennyire telik neki és amennyit számára a B-L ér. Különösen tengerentúli olvasóinkat kérjük arra, hogy ne feledkezzenek meg a B-L-ről, mert ők talán jobb anyagi helyzetben vannak, mint Európában maradt bajtársaink, akik a nagyon nehéz kereseti viszonyok mellett is valóban mindent elkövetnek, hogy a csendőr-bajtársi szellem szócsove, a B-L fennmaradhasson! Bizunk abban, hogy bajtársaink megértik, hogy a B-L nélkül nem tudtuk volna összegyűjteni a nagyvilágban szerteszórt csendőr-családot és nem tudnánk a mi régi, becsületes cső-szellemünket megszólaltatni. Segítsük tehát a B-L-et, hogy az is segíthesse és szolgálhassa a mi közös, nagy céljainkat!

KÉSÉSÜNKNEK AZ OKA -nem szégyelljük ezt nyíltan bevallani- éppen abban keresendő, hogy e hónapban a szokottnál jóval kevesebb hozzájárulás futott be hozzánk és így, bizony, nem voltunk abban a helyzetben, hogy a B-L-et megjelentessük. Különösen szomorú, hogy az amerikai és ausztráliai kivándorolt bajtársaink részéről alig-alig találkozunk megértéssel, már ami az anyagi támogatást illeti. Holott -ahogy ezt a tulajdoni elszámolás mutatja- éppen a tengerentúltra küldött példányok hatalmas portóköltése terheli legjobban Levelünk pénztárát. Kérjük tehát újból és hangsúlyozottan a tengerentúliakat, szakítsanak ki egy számukra ott jelentéktelen, de itt mégis jelentékeny összeget jelentő hozzájárulást a B-L számára, mert támogatásuk nélkül bizonytalanná válnék a B-L további megjelenésének sorsa.

JULIUS ES AUGUSZTUS HÓNAPOKBAN, éppen a nehéz pénzügyi helyzet miatt és a szabadságok következtében havonta csak egyszer és pedig a hó közepén fogjuk a B-L-et kiadni. Ezen idő alatt, reméljük, a megnövekedő támogatásokból tudunk akkora tartalékokat teremteni, amiből ősztől kezdve megint kétszer tudjuk Levelünket megjelentetni! Mindez Olvasóinktól függ!

PÁRIZSBAN számonként is lehet a B-L-et vásárolni és pedig H.Keleny, Paris 5eme, Boite Postale 4605 címen.

M A N U S K R I P T - K É Z I R Á T - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! ADRESSE: CIMÜNK: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. AUSTRIA.

ABS: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49.Ung.Bár.AUSTRIA.

DRUCKSACHE!

An Herrn/Frau

Dr.Rektor Béla
Salzburg.
Aigen-Aigener Str.69